Zwettl, Ende 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31712
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

oculoꝝ tuoꝝ. ⁊ ununo ḉne colli tui. Sicut
tudo ē abillo qui capit pulchritudine
oclōꝝ. l ḉnium puelle. sic holofernes
iudith. Ocli ecle. s plati. qui eā ducunt
adcelestia. ḉnes ei ī subditi. collū ei sunt
pfecti. quos ornant tales capilli. Vnū
oclōꝝ. l ḉniū ē unitas fidi. quā habent
plati ⁊ subditi. Hac unitate placuisti
mi. ⁊ amaui te. ⁊ hac uulna suscepi.
hac debes tu pugnare: ut possis coro
nari. hoc totū dr sponse adregnū desig
nate. ut accipiat coronā emule. i. glāo
anglice nate. hec dr amica. quia sponsa
ei aperuit scripture secreta. hec soror q̄a fec
eā s coheredē. hec sponsa. q̄a parit ei filios
Tropologice. mōs myrre. ē con Vregni.
templatiua uita. collis ū actiua uita. Con
templatiuū myrra s. quia carnē suam
cū uitiis ⁊ cōcupiscentiis mortificauerī.
actiui ū s thus. quia bonis actib odorem
do suauitatis offert. ad hos xpe uadit.
dū eis intemptationib ⁊ tribulationibus
subuenit. In his fidelis aia ē tota pulc. qn
moīb mandatis ⁊ iustificationib dni. ē
sine querela. l qn dm ex tota uirtute di
ligit. ⁊ proximū sic se ipsā. In hac ñ ē ma
cula. qn caret heresi ⁊ culpa. Hec uenit
fide. uenit oratione. uenit pdicatione.
Venit ē ad xpm. cogitatione. uenit lo
cutione. uenit opere. Venit nichilomi
n iuuentute. uenit in senectute. uenit
in decrepita etate. Venit quoq; ad fide
m baptismate. uenit ad requiem intimi
no uite. uenit ad glām in resurrectione.
Et hoc delybano. hoc ē. de candore uir
tutum. ⁊ sic fit sponsa xpi. in amore
ei iuncta. aliter. Tres s abrenuntia
tiones. Vna cū aliqs abrenuntiat dia
bolo. secunda cū renuntiat seculo. tertia cum
abrenuntiat semetipsi ⁊ sequitur xpm. dia
q̄ delybano uenit ad xpm. cū pompis diabo
li abrenuntiat in baptismate. uenit cū de delybano.
uitiis d delybano mundi renuntiat. uenit
tertio. cū pprius uoluptatib renuntiat. ⁊ obe
dientie maior se poīa mancipat. hec coro
nabit. phoc qd fugit de monte amana. hoc
ē debis qui s inquieti. ⁊ turbulenti. ⁊ qd fu
git de monte sanyr ⁊ hermon. i. debis q̄ st
in peccis ferentes. ⁊ in bono instabiles. ⁊ abo
mis excomunicati. ⁊ phoc coronabit. qd nē
est templū spe sei. cui cor p erat cubile leonū.
l demonū. l qd se segregat ab inmundis.
q̄ s cubilia demonū. ⁊ demonib pardon. i.
de superbis falsor frm. Hec cor exaltat. dū
ei penitenti pindulgentia opatur. Cor eius
uuliat. dū ei desiderantī pgrām adescendit.
Et hoc in uno oclō. i. in una intentione. qui
unā rem tantū petit a dno. ut inhabitet
in domo dni oīb diebus uite suē. hoc ē. oī tempe
x. q ē uita sua. ⁊ ununo ḉne colli sui. i. in una
cogitatione intellect. q cogitat ē unum
dm suūmū bonū. Anagogice. mons quē
rex adiit. ecclesiam. qd rex gle subiit. Quod
ē mons myrre ⁊ collis thuris. i. habitatio
mām ⁊ confessor. Ibi aspicit amica tota pul
chra. hoc ē ecclā regnans in oīb ordinibus
suis gloriosa. Et macula ñ ē in ea. quia illa
aula ñ recipit ullā peccī maculā. Et quia
angli s sine peccto. oportet ⁊ eos ē sine
macula peccī. qui ḉpi s coequandi. Hec ue
nit delybano. i. de candore humane gle
in pncipib. uenit ē delybano. i. de albedi
ne uirtutum. in spālib. uenit delybano. in
baptizatis fidelib. hec de capite tum mon
tium coronabit. quia adiutare tum psonaꝝ
glificabit. Quod innuunt uocabula mor